О Мехмед али си на едно време разказа от Кавала в Македония. В годината 1816 Султанът го назначи полковник на албанския корпус в Кайро. За паша на Египет, тъй като Султанът пратила революционни-ят акт, който бивше произвел Мехмед али против тамошния паша, бодрост, храброст, а най вече лукавство и коварство довеоха 37 годишния турски офицерин на тоя пост.

Мехмед али бивше роден в година 1769, полкова сар Колкото и Наполеон, който той позиваше като завоевател на Египет и сабори в Бирка на Рахманиях в година 1800, в която бивши чечеми офицерски чин. Той бил неграмотен, та не знаел дачете, ни да пише но се принуждавал да се научи как когато станал губернатор в Франсоловото царство, то от дано имал малки сведения, когато бил малче в Кавала от един френски търговец. Като паша в Египет той бил почти полкова независим от главата-дилят си в Стамбол, както един крал.

Султанът гледал го, правеше му малко главоболия, защото Мехмед али му показвал покорство и гледал да му се виси дачъкът от пояс на гръб. А Султанът малко се грижел какво правел пашата в Египет. Бонапарте, не уничтожи мамлуки-те при експедицията 1818, тъй бяха при слабото турско владение посилни сега, и Мехмед али бивше за тях добър, защото разбиле-ме потъпкания-та воля. Но той мислеше лукаво как да ги изтреби, това нещо той можаше да го направи с своите верни албански войници, но не както Наполеон Бонапарт, але като турка.

На 1811, той приготвил в стаята кула на Кайро един чъртеж, в чест на силному гостя, сички тъй мамлукски бейове бяха поканени на гостин при пашата. Тъй войдоха сички без изключение пашата беше твърд учтив с тях, гощаваше ги, хубави арабски играяха и пееха пред тях. Явоха и оставиха великолепните пристранства и влязоха долу в тесните коридори, които водят към портите на кулата, тук нападнаха ги поздравиха с гръм от пушки и кръв ръцете по тесните коридори и стаята убити мамлуки се валяха в тъмната си кръв. Само няколко от тях се измъкнаха от нечаканото нападение, от едно нападение на албански войници, както пашата Мехмед-али бивше употребил против тях. Петстотин от най умствените бейове изгъхнаха тоя ден, а много колези паднаха още вън от бягането на Кръстопъти и сабите на Мехмед-алиевите войници. Останалите мамлуки се бягаха в невъзможните бърда на Нубия и там стояха скрити.

И тъй това кърваво дело излезе, спечелено за пашата. Сега той бивше свободен от тях за винаги и владеше сам неограничено, както делото в Египет. А и гроб-ското време то надвлото бивше добре обмислено от него. Малко сега трябвало една добра армия с която да може да стане дори и на Султанът. Жалко и хитреци от бреговете бяха насилствено грабнати от албанците бегъчи в войнишки обекла, тази тъй добавяне от освобождението на убийството на мамлюкските бейове и от спиране чъртежа с черни-те чъчаци, под настоящо владичество в Горний Египет и в Судан. Всичко в чъти-ча-

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ